

1.Pasaulis yra visuotinai gyvas. Gyvybę suprantame daug plačiau nei tik biologinę gyvybę. Gyva yra saulė, vanduo, medis, gyvas akmuo ir pan. Gyvybę reikia gerbti ir mylėti. Todėl požiūris į pasaulį turi būti pagarbus. Senoji baltų religija- gyvybę tausojanti religija.

2.darnos principas. Pasaulyje yra darna, bet ji nėra pastovi, ji linkusi silpti ir nykti, todėl ją būtina kurti ir plėtoti. Žmogaus priedermė siekti darnos, ją saugoti ir palaikyti. Darna yra mūsų senosios kultūros ir religijos pagrindas.

3.Gerbiami Dievai ir Deivės. Yra didieji Dievai-Dievas (Praamžius), Perkūnas, Žemyna, Laima, Saulė. Bet pasaulis yra įvairus, Jame veikia daugybė jėgų ir dievybių, o žmonės laikosi tradicijos arba pasirenka, kas jiems arčiau ir mieliau. Dievybės susijusios su gamta, jos nematomos ir išreiškia antgamtiškumą. Dievai ir Deivės susiję su tam tikra vietoje, su vietiniais papročiais, netgi su istoriniais įvykiais.

4.Pasaulis yra amžinas. Jis nuolatos kuriamas amžinųjų dieviškų jėgų. Pagal lietuvių mitus pasaulį kuria ir perkuria bent du Dievai- šviesos ir tamsos, kūrimo ir griovimo Dievai (Dievas ir Velnias). Jų sąveika arba prieštaravimai kuria darną ir gyvąją būtį.

5.Svarbiausias dorovės teiginys (Aukso taisyklė) kviečia daryti kitam žmogui ar gyvai būtybei tą, ką norėtum, kad tau būtų daroma, ir nedaryti to, ko nenorėtum, kad tau būtų daroma. Baltai

tokią dorovę vadina žmoniškumu. Tai- prievartos vengimas ir nekerštavimas, nesavanaudiška meilė ir užuojauta visoms gyvoms būtybėms. Žmogaus prigimtis yra gera, o blogis atsiranda ten, kur suyra darna. Žmogus dvasiškai tobulėja, jei gyvena teisingai ir nesavanaudiškai.

6.Protėvių gerbimas. Už savo buvimą, už kalbą, už tėvynę mes esame dėkingi protėviams. Todėl turime nuolatos prisiminti, reikšti pagarbą protėviams. Tam yra sukurtos senosios apeigos ir papročiai. Baltų tikėjimas vienija visus tikinčiuosius- gyvuosius ir mirusiuosius. Mirtis yra dėsningas gamtos virsmas. Mirštant kūnui, siela gali išlikti pereidama į kitą pavidalą. Po mirties velionis patenka tarp mirusiųjų giminaičių, o per apeigas gyvieji ir mirusieji vėl susitinka.

7.Gamta yra šventa, o šventumas yra Pasaulio gyvybės tobuliausia savybė, viską suvienijanti, sutaikanti ir atgaivinanti. Mūsų tautą, jos žmones augina ir auklėja žemė. Žemę lietuviai laiko šventa. Be savo žemės tauta negali išgyventi arba išlikti savimi. Gerbkime ir mylėkime mūsų žemę, saugokime ir ginkime ją.